

Súd: Okresný súd Trnava
Spisová značka: 8C/231/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2114232329
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Bibiana Ťažiarová
ECLI: ECLI:SK:OSTT:2015:2114232329.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trnava samosudkyňou JUDr. Bibiánou Ťažiarovou, v právnej veci žalobcu: TELERVIS PLUS a.s., Staré Grunty 7, Bratislava, IČO: 35 717 769, zastúpený: JUDr. Vratislav Šteffek, advokát, Nám. Martina Benku 6, Bratislava, proti žalovanému: P. W., narodený X. X.. XXXX, bytom B. XXXX/X, O., toho času na neznámom mieste, zastúpený opatrovníčkou Y. V., zamestnankyňou tunajšieho súdu, o zaplatenie 614,25 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi sumu 424,25 eur, úrok z omeškania vo výške 5,50 % ročne zo sumy 424,25 eur od 2. 11. 2013 do zaplatenia a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšnej časti súd návrh **z a m i e t a**.

III. Súd vyhlasuje zmluvnú podmienku uvedenú v bode 3. Obchodných podmienok Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 220130480 zo dňa 22. 2. 2013, ktorá určuje: "Zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ dlžník/spoludlžník nesplní svoj záväzok podľa článku II zmluvy o úvere je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka/spoludlžníka zároveň zmluvnú pokutu za omeškanie vo výške 3,3% z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov a to za každý aj začatý mesiac omeškania až do zaplatenia celkovej čiastky." za neprijateľnú.

IV. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania vo výške 12,96 eur za súdny poplatok a vo výške 30,64 eur ako náhradu trov právneho zastúpenia a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku k rukám právneho zástupcu žalobcu JUDr. Vratislava Šteffeka a to do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

Žalobca sa žalobou zo dňa 12. 12. 2011 doručenu súdu dňa 17. 12. 2014 domáha voči žalovanému zaplatenia sumy 614,25 eur, úrokov omeškania vo výške 5,50 % ročne zo sumy 614,25 eur od 5. 10. 2013 do zaplatenia, zmluvnej pokuty vo výške 66 eur (zmluvná pokuta za mesiac 16,50 eur za 4 mesiace od októbra 2013 do januára 2014) a náhrady trov konania. Návrh odôvodnil titulom uzavretej zmluvy o úvere č. 220130480 zo dňa 22. 2. 2013, v zmysle ktorej predmetom bolo poskytnutie úveru vo výške 500 eur za odplatu 190 eur a povinnosť žalovaného zaplatiť dlžnú sumu 690 eur formou 13 mesačných splátok, prvé 3 splátky vo výške 2,50 eura, ďalej 10 splátok po 68,25 eur. Prvá splátka splatná 10. deň po uzavretí zmluvy a ďalej v pravidelných mesačných splátkach 30. deň po splatnosti predchádzajúcej splátky.

Uznesením č. k. 8C/231/2015-18 zo dňa 19. 8. 2015 súd ustanovil žalovanému pre toto konanie opatrovníčku.

Súd vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania v zmysle § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (jedná sa o drobný spor), pričom vykonal dokazovanie oboznámením sa najmä s návrhom zo dňa 12. 12. 2014, Zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 220130480 zo dňa 22. 2. 2013, s obsahom celého spisového materiálu. Rozsudok bol verejne vyhlásený bez nariadenia pojednávania v zmysle § 156 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku. Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli súdu v zákonnej lehote, účastníci konania na verejnom vyhlásení rozsudku neboli prítomní.

Dňa 22. 2. 2013 uzavrel žalobca ako veriteľ a žalovaný ako dlžník zmluvu o úvere č. 220130480, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému úver vo výške 500 eur s vyhlásením, že úver je poskytnutý za celkový úrok vo výške 20 % ročne z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov. Za poskytnutie úveru si veriteľ účtuje odmenu vo výške 18 % z istiny pri úvere poskytnutom na 13 mesiacov. Dlžník potvrdil prevzatie istiny úveru svojím podpisom na tejto zmluve. Celkovú dlžnú sumu, teda istinu úveru 500 eur a odplatu vo výške 190 eur, teda spolu vo výške 690 eur sa žalovaný zaviazal splácať v 13-och mesačných splátkach, prvé tri splátky po 3 eurá mesačne a nasledujúcich 10 splátok po 68,25 eur mesačne, prvá splátka splatná v 10. deň po uzatvorení zmluvy a každá ďalšia splátka splatná vždy do 30. dňa po splatnosti predchádzajúcej splátky. V zmluve bola uvedená priemerná hodnota RPMN pre príslušný typ úveru je 47,29 %. Zmluva bola žalovaným podpísaná aj na druhej strane, kde boli uvedené obchodné podmienky, osobitne podľa b. 1 bola uvedená "RPMN pri splatnosti úveru na 13 mesiacov 67,70 %". Účastníci sa dohodli, že v prípade neuhradenia jednej splátky riadne a včas po uplynutí troch mesiacov je veriteľ oprávnený žiadať vrátenie celej dlžnej sumy.

Žalobca upomínal žalovaného o zaplatenie predmetného úveru listom zo dňa 4. 9. 2013. Komunikáciu so žalovaným žalobca doložil výpisom z poštového podacieho hárku (čl. 5 spisu).

Listom zo dňa 23. 10. 2013 oznámil žalovanému zosplatenie úveru (podací hárok na č.l.7), v ktorom sa uvádza, že dlh bol ku dňu 4. 10. 2013 zosplatený z dôvodu omeškania so splácaním dlhu. Výška dlhu vo výške 614,25 eur spolu s uplatnením zmluvnej pokuty vo výške 16,50 eur za každý začatý mesiac omeškania, náhradou nákladov vynaložených veriteľom v súvislosti s vymáhaním dlžnej čiastky vo výške 20 % úveru najmenej 67 €, t.j. 100 eur, pričom celkový dlh ku dňu zosplatenia je vo výške 730,15 eur.

Podľa bodu 3 Obchodných podmienok, zmluvné strany sa dohodli, že pokiaľ dlžník nesplní svoj záväzok podľa čl. II zmluvy, je veriteľ oprávnený požadovať od dlžníka navyše zmluvnú pokutu za omeškane vo výške 3,3 % z istiny a to za každý začatý mesiac a to až do zaplatenia celkovej dlžnej čiastky.

Podľa ustanovenia § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. (o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov) účinného ku dňu uzavretia zmluvy (ďalej zák. č. 129/2010 Z.z.), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa ustanovenia § 9 ods. 2, písm. f), j) a k) zák. č. 129/2010 Z.z., zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať:

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,
j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010. Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1, b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa ustanovenia § 52 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzavretia zmluvy:

- 1) Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.
- 2) Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.
- 3) Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.
- 4) Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 1, 2, 3, 5, 6, 10 Občianskeho zákonníka v znení ku dňu uzavretia zmluvy:

- 1) Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.
- 2) Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.
- 3) Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.
- 5) Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.
- 6) Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.
- 10) Neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa čl. 3 b. 1 Smernice č. 13/1993 Rady EHS zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa ustanovenia § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa ustanovenia § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa ustanovenia § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

Podľa ustanovenia § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona. Ak úroky nie sú takto určené, je dlžník povinný platiť obvyklé úroky požadované za úvery, ktoré poskytujú banky v mieste sídla dlžníka v čase uzavretia zmluvy. Ak strany dojednávajú úroky vyššie než prípustné podľa zákona alebo na základe zákona, je dlžník povinný platiť úroky v najvyššie prípustnej výške.

Podľa ustanovenia § 502 ods. 2 Obchodného zákonníka pri pochybnostiach sa predpokladá, že dojednaná výška úrokov sa týka ročného obdobia.

Podľa ustanovenia § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

Podľa ustanovenia § 503 ods. 2 Obchodného zákonníka ak sa poskytnuté peňažné prostriedky majú vrátiť v splátkach, sú v deň splatnosti každej splátky splatné aj úroky z tejto splátky.

Podľa ustanovenia § 503 ods. 3 Obchodného zákonníka dlžník je oprávnený vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky pred dobou určenou v zmluve. Úroky je povinný zaplatiť len za dobu od poskytnutia do vrátenia peňažných prostriedkov.

Listinné dôkazy predložené žalobcom boli všetky pre súd skutkovo hodnoverné a bolo možné vychádzať z vyhlásenia žalobcu o čiastočnom splnení dlhu vo výške 75,75 eur uskutočneného bez jeho dôkazného bremena. Vec bola tiež predmetom právneho hodnotenia k priznaniu uplatneného plnenia, osobitne vo vzťahu k postaveniu žalovanej ako dlžníka zo spotrebiteľského úveru a zo spotrebiteľskej zmluvy podľa občianskeho zákonníka, lebo jej charakter nasvedčuje tomu, že bola poskytnutá zo strany žalobcu ako dodávateľa - podnikateľa a žalovaného ako spotrebiteľa - nepodnikateľa, navyše bola predtlačená a v tomto zmysle hromadne predložená. Uzavretú zmluvu o úvere súd považoval za zmluvu spotrebiteľskú, keďže žalobca ako právnická osoba poskytol v rámci svojho podnikania úver žalovanému ako fyzickej osobe, ktorá nekonal v rámci predmetu svojho povolania alebo podnikania. Spotrebiteľská zmluva nesmie obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a pokiaľ zmluva obsahuje takéto neprijateľné podmienky, tak tieto sú neplatné. Okrem tohto v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Uzavretú zmluvu súd podrobil kontrole, či obsahuje všetky zákonné náležitosti v zmysle zák. č. 129/2010 Z.z. a zistil, že neobsahuje zákonnú náležitosť podľa ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k) citovaného zákona a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadne poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splácania. Teda zmluva neobsahuje rozčlenenie splátok úveru tak, aby bolo zrejmé aká čiastka z celkovej výšky splátky predstavuje istinu, úrok a iné poplatky. Nie je nepostačujúce uviesť len celkovú výšku splátky.

Zmluva taktiež neobsahuje zákonnú náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. f) citovaného zákona a to dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Nie je postačujúce uviesť len celkový počet splátok úveru.

Priamo v zmluve nie je uvedená ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) podľa ust. § 9 ods. 2 písm. j) citovaného zákona, len odkaz na nesprávne uvedenú priemernú výšku RPMN 47,29 % platnú ku dňu podpisu zmluvy. Navyiac sa v obchodných podmienkach zmluvy uvádza iná výška RPMN "pri splatnosti 13 mesiacov 67,70 %", ide o formuláciu zodpovedajúcu relatívne samostatnému dokumentu, ktorý by sa mal týkať viacerých zmlúv so zhodným obsahovým prvkom. Takáto formulácia zmluvy a obchodných podmienok nie je dostatočne prehľadná tak, aby si spotrebiteľ uvedomil, aké náklady sú východiskovo požadované práve pri konkrétnej zmluve. Uvedenie RPMN má obdobný význam ako jednotková cena u nákupu fyzického tovaru, udávaná spravidla za 100 gramov alebo 100 mililitrov, preto aj keď z jej uvedenia účastníkom zmluvy nevyplývajú práva ani povinnosti, jej riadne uvedenie je významným faktorom orientácie spotrebiteľa v poskytovanom úvere. Vzhľadom na uvedené súd považoval poskytnutý úver v zmysle ustanovenia § 11 ods. 1 písm. a) zák. č. 129/2010 Z.z. za bezúročný a bez poplatkov. Súd dospel k záveru, že návrh bol podaný dôvodne len v časti istiny 424,25 eur v časti nevrátenej istiny z poskytnutej sumy 500 eur, od ktorej odčítal zaplatenú sumu 75,75 eur. V časti odplaty a úroku vo výške 190 eur s príslušenstvom z tejto sumy súd návrh ako nedôvodný zamietol.

Podľa ustanovenia § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené

určito, jasne a zrozumiteľne, alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ustanovenia § 153 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku súd môže v rozsudku, ktorý sa týka sporu zo spotrebiteľskej zmluvy, aj bez návrhu vysloviť, že určitá podmienka používaná v spotrebiteľských zmluvách dodávateľom je neprijateľná.

Podľa ustanovenia § 153 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadosťučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie túto zmluvnú podmienku vo výroku rozhodnutia.

Súd zamietol i návrh v časti uplatnenej zmluvnej pokuty vo výške 66 eur (á 16,50 eur x 4 mesiace) za každý mesiac omeškania, začínajúc mesiacom október 2013 do januára 2014 s poukazom na skutočnosť, že táto zmluvná pokuta je uvedená len v obchodných podmienkach na zadnej časti zmluvy o úvere. Je nesporné, že nárok žalobcu, ktorý si uplatňuje v zmysle všeobecných zmluvných podmienok nebol v zmluve individuálne dohodnutý. Súd preto považoval dojednanie v článku 3. Obchodných podmienok, ktoré zaväzuje dlžníka zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 3,3% z istiny za každý začatý kalendárny mesiac omeškania až do zaplata za neprijateľnú zmluvnú podmienku.

Naviac súd chce poukázať na ustanovenie § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi. Pojem dobré mravy Občiansky zákonník nedefinuje, pretože podliehajú spoločenskému vývoju. Vo všeobecnosti však možno hovoriť o pravidlách morálneho charakteru, ktoré sa uplatňujú v spoločnosti. Z citovaného zmluvného ustanovenia vyplýva, že dlžník je povinný zaplatiť zmluvnú pokutu vo výške 3,3 % za každý aj začatý mesiac omeškania a to vždy z celej istiny. Takúto dohodu o zmluvnej pokute súd považuje za výkon práva, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi, pretože dlžník je povinný platiť vždy rovnakú zmluvnú pokutu z celej výšky istiny (500 eur) poskytnutého úveru a to bez ohľadu na to, kedy počas trvania záväzkového vzťahu porušil svoju zmluvnú povinnosť, t.j. kedy sa dostal do omeškania, ako aj bez ohľadu na to, akú sumu už na poskytnutej istine úveru zaplatil. Žalobca si uplatňuje právo na zaplata zmluvnej pokuty v rozpore s ustanovením § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka, čo by bol tiež dôvod na zamietnutie návrhu v tejto časti.

Podľa ustanovenia § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškание s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa ustanovenia § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., výška úrokov z omeškania je výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 2) platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Podľa ustanovenia § 10d ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z. ak záväzkový vzťah vznikol pred 1. júnom 2014, odplata za poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi sa riadi podľa predpisov účinných do 31. mája 2014.

Úrok z omeškania bol v tomto konaní podľa § 369 ods. 1 poslednej vety Obchodného zákonníka uplatnený podľa predpisov občianskeho práva, a to podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení § 3 Nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v sadzbe neprevyšujúcej základnú sadzbu ECB (0,50 %) zvýšenú o 5 %, napokon vo výške 5,50 %. Pokiaľ ide o uplatnené príslušenstvo na úroku z omeškania súd dospel k záveru, že žalovaný sa nemohol dostať do omeškania s úhradou sumy 424,25 eur od 5. 10. 2013, nakoľko žalobca oznámil žalovanému zosplatenie úveru listom zo dňa 23. 10. 2013. Súd určil počiatok omeškania žalovaného tak, že list zo dňa 23. 10. 2013 bol daný na poštovú prepravu dňa 28. 10. 2013 plus štandardné tri dni na poštovú prepravu, znamená, že súd považuje tento list za doručený žalovanému dňa 1. 11. 2013, pričom deň nasledujúci t.j. 2. 11. 2013 by bol prvým dňom omeškania a od

tohto dňa súd priznal žalobcovi úrok z omeškania vo výške 5,50 % ročne z priznanej sumy 424,25 eur do zaplatenia a v prevyšujúcej časti úrokov z omeškania súd návrh zamietol.

Podľa ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa ustanovenia § 149 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa ustanovenia § 151 ods. 8 Občianskeho súdneho poriadku vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku. Žalobca mal vo veci celkový úspech 32 % (66 % úspech - 34 % neúspech), preto súd priznal žalobcovi náhradu trov konania vo výške 12,96 eur ako 32 % zo zaplateného súdneho poplatku 40,50 % a vo výške 30,64 eur ako 38 % 95,76 eur z náhrady trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej pomoci príprava a prevzatie 2014

pisomné podania na súd - návrh na začatie konania zo dňa 12. 12. 2014

2 x á 39,84 eur, 2 x á režijný paušál á 8,04 eur zmysle ustanovení v zmysle 10 ods. 1, § 13a, § 15, § 16, § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. v platnom znení. Priznanú náhradu trov konania súd uložil podľa ustanovenia § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku zaplatiť právnemu zástupcovi žalobcu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trnave.

Z odvolania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané a datované. Ďalej musí byť v odvolaní uvedené, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

§ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

§ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

§ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,

§ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

§ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,

§ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,

§ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,

§ súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,

§ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

§ súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

§ súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

§ doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

§ rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne neplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zák. č. 233/1995 Z.z., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí návrh na súdny výkon rozhodnutia.